

ЗАВѢЩАНІЕ-ТО

НА

ТЕОДОСІЯ П. ІОВЧЕВА.

Во имя отца и сына и святаго Духа аминь. Въ лѣто спасенію 1831. Октомврія 21. Азъ Θεодосій Петровъ Іовчевъ, роденъ въ Габрово, Нѣжинскій Гръкъ, като имамъ съ Божіѣхъ тѣхъ милость цѣль умъ тѣхъ си и зравъ разумъ тѣхъ си и всичкы тѣхъ си чувства, И като мыслихъ пришествіе то на смърть тѣхъ неизвѣстно и непредвидимо и за да не останѣтъ не наредены недвижими тѣхъ ми имоты, за туй излагамъ настоящъ тѣхъ си послѣдніѣхъ волѣхъ и мнѣніе и завѣтъ свой. Молихъ ся прочее на Божественнѣхъ тѣхъ Неговѣхъ благость за да ми вдѣхне да ги наредѣхъ по угодность на Всесвятѣхъ тѣхъ Неговѣхъ волѣхъ за успокоеніе на смиреннѣхъ тѣхъ ми душѣхъ.

§ 1.

Въ пѣрво прочее прѣпорѣчвамъ душѣхъ тѣхъ си на Божіѣхъ промыслѣхъ, послѣ искамъ прошкѣхъ отъ всичкы христіани братія както и азъ прощавамъ всичкы отъ всичкѣхъ тѣхъ си душѣхъ.

§ 2.

Поставямъ настоятели, управители и испълнители на настояще то си завѣщаніе Господа Николая, Димитрія и Христофора Мустаковы, които жарко молихъ да възпріематъ съ доброволно сѣрце това за мене настоятелство.